

[Socialministeren]

mia. kr., så jeg bliver altså nødt til at sige, at det var korrekte tal, fru Jane Oksen fremførte.

Det kunne jo nok give anledning til, at man kunne spørge sig selv, om vi kun skal diskutere en eller anden større eller mindre sum, som vi kan forbedre institutionerne med, eller om vi skulle prøve at se på det samlede område, for så har vi virkelig at gøre med en stor klump. Vi kan diskutere, om vi anvender den samlede sum – altså disse næsten 13 mia. kr., netto 10 mia. kr. – hensigtsmæssigt, eller om det er nogle penge, som er blevet knyttet til ordninger, som måske er en smule stive og lidt gammeldags, om vi hellere i lyset også af kommende omlægninger af skattesystemerne kunne indrette os sådan, at vi får et mere fleksibelt system, som er mere i overensstemmelse med det familiepolitiske og børnepolitiske mål, vi sætter os, og som animerer til ressourcebevidsthed også hos forældre og dermed også et ønske om at få så økonomisk forsvarlige ordninger som muligt. Der kan være træk i den nuværende ordning, som gør, at det for mange mennesker i virkeligheden kan være helt lige meget, hvad bruttoomkostningerne er.

Så jeg synes, at der kan være god grund til at tage en diskussion her i sommer og i efteråret om den overordnede takstpolitik og finde ud af, om disse 13 mia. kr. nu også anvendes efter tidssvarende metode.

Så vil jeg selvfølgelig gerne sige tak til ordførerne for regeringspartierne, for Kristeligt Folkparti og for Fremskridtspartiet, som var positive over for forslaget og godt kunne se, at vi her har at gøre med ordninger, som er et tilbud ud over det, vi har i dag.

Hr. Stillinger sagde, at dette var – det var vist et citat fra BUPL's blad – »det mest massive angreb på døgninstitutioner i mands minde«, eller noget lignende. Man må dog have ualmindelig ringe tillid til sine egne synspunkters bærekraft, hvis man mener, at disse to beskedne forslag om at gøre tingene anderledes kan »trække tæppet væk under daginstitutionsområdet«. Der var en anden, der brugte det udtryk. Jeg tror, det var fru Jytte Andersen. Man kan ikke tro meget på, at de ordninger, vi har i dag, er noget værd, hvis dette skulle være et massivt angreb på daginstitutionerne.

Det er en mulighed dér, hvor man ønsker det, og det er en mulighed, som vi ved nogle ønsker. Vi ved ikke, hvor mange der vil bruge det, men

der er ønske om med jævne mellemrum at gøre tingene anderledes, end vi hidtil har gjort, og det er altså det, vi gerne vil imødekomme, hverken mere eller mindre.

Man behøver ikke at tage på studierejse, må jeg sige til hr. Stillinger, til England for at studere puljeordninger. Vi har da givet en lille håndfuld tilladelser, og senest har jeg – jeg tror, det var den 11. maj – givet tilladelse til en forsøgsordning, oprettelse af en Rudolf Steinerbørnehave i Søllerød. Så det bliver ikke så store studierejsseudgifter, vi skal afholde for at oplyse hr. Stillinger om, hvor man kan se en sådan ordning.

Så siger SF's ordfører, at dette er endnu et udtryk for regeringens privatiseringstanker. Jeg har ikke hørt denne regering tale ret meget om privatisering, i hvert fald har hr. Stillinger ikke hørt mig sige noget som helst om privatisering.

Man kunne lige så godt opfatte dette som et ønske om at give de mennesker, der i dag passer børn uden for nogen form for kommunal ordning, en mulighed for at komme ind under en vis form for offentligt tilskud, hvis kommunen vil anerkende det, og dermed under kommunalt tilskud. Man kunne sige, at dette også kunne opfattes som et ønske om en vis kommunalisering af i dag helt private ordninger.

Jeg er enig i, at vi ikke skal tromle noget igenem i løbet af en uge. Det, jeg har sagt, er kun, at hvis der er et flertal, der synes, at dette er i orden, og man bliver færdig med arbejdet i udvalget, ville det være noget kunstigt at skulle holde lovforslaget tilbage. Derfor har vi sat ikrafttrædelsen til 1. oktober i år.

SF mener, at der er uklarhed om visitationsreglerne med hensyn til puljeordningerne. Det mener jeg ikke der er, og jeg tror, det må bero på, at man ikke har fået læst bemærkningerne. Kommunen kan selv bestemme, hvorvidt den vil have en central visitation, og at denne puljeordning skal være omfattet af den, eller om man vil vælge at sige: Den gruppe forældre kan få lov at køre for sig selv.

Og igen må jeg sige, at jeg synes, det er en utrolig mistillid til det kommunale selvstyre og kommunalpolitikere, hvis man tror, at der sker alle disse forfærdelige ulykker. Det er interessant, at det er SF, der altid snakker om selvforvaltning, der altid maler en vis mand på væggen, så snart man prøver bare at give en smule kompetence fra sig.